

اتیولوژی آرتربیت‌های حاد در بیماران مراجعه‌کننده به بیمارستان شهید بهشتی بابل (۷۴-۷۸)

دکتر بهزاد حیدری^{۱*}، دکتر محمد رضا خصوصی نیاکی^۲

۱- دانشیار گروه داخلی دانشگاه علوم پزشکی بابل - ۲- استادیار گروه داخلی دانشگاه علوم پزشکی بابل

سابقه و هدف: آرتربیت علامتی شایع و اغلب جزو نخستین نشانه‌ها در بیماریهای عضلانی اسکلتی است که علاوه بر توجه به ارتباط اغلب بیماریهای مفصلی با زمینه ژنتیکی و عوامل محیطی در نژادها و جمعیت‌های مختلف متفاوت می‌باشد. مطالعه حاضر بمنظور آگاهی از اتیولوژی آرتربیت‌های حاد در بابل انجام شده است.

مواد و روشها: تائید آرتربیت بر اساس علامت بالینی و معاینه فیزیکی و تشخیص علت آن با توجه به معیارهای تشخیصی موجود برای بیماریهای روماتیسمی انجام شد. بیمارانی که بعلت آرتربیت حاد مراجعه کرده و از شروع بیماری آنها کمتر از چهار هفته گذشته بود و سن آنها ۱۶ سال یا بالاتر بود مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته‌ها: از ۱۲۲ بیمار مورد بررسی ۲۶٪ بعلت مونوآرتربیت حاد، ۵۶٪ با اولیگوآرتربیت و ۱۸٪ با پلی آرتربیت حاد مراجعه کردند. شایعترین علت مونوآرتربیت حاد در این منطقه نقرس، شایعترین علت اولیگوآرتربیت حاد آرتربیت واکنشی و تبروماتیسمی و شایعترین علت پلی آرتربیت حاد، آرتربیت واکنشی و قب روماتیسمی، آرتربیت روماتوئید و لوپوس اریتماتو بود.

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که در منطقه بابل علت آرتربیت حاد در سنین بالا نقرس و در سنین متوسط آرتربیت واکنشی و آرتربیت روماتوئید و در سنین پائین قب روماتیسمی و لوپوس اریتماتو است.

واژه‌های کلیدی: آرتربیت، علت، مونوآرتربیت حاد، اولیگوآرتربیت حاد، پلی آرتربیت حاد.

مقدمه

درمان ممکن است با ضایعات تخریبی غیرقابل برگشت مفصلی همراه باشد (۲). اتیولوژی آرتربیت‌ها در جمعیت‌ها و نژادهای مختلف متفاوت است و در کشورهای مختلف یا مناطق مختلف یک کشور یا حتی جمعیت‌های خاص یک ناحیه با نواحی دیگر متفاوت می‌باشد زیرا شیوع اکثر بیماریهای روماتیسمی با زمینه

بیماریهای عضلانی اسکلتی نشانه‌های بالینی متنوعی دارد و آرتربیت علامت شایعی است که در اکثر بیماریهای روماتیسمی جزو نخستین تظاهرات بیماری بشمار می‌آید (۱) و می‌تواند بصورت تدریجی یا حاد تظاهر نماید. در بیماریهایی که با آرتربیت حاد شروع می‌شوند در تشخیص و درمان فوری بیماری اهمیت زیادی دارد، زیرا تأخیر در

بیماران مراجعه کننده به درمانگاه تخصصی داخلی بیمارستان شهید بهشتی بابل انجام شده و بیمارانی وارد مطالعه شدند که مدت شروع علائم آنها کمتر از چهار هفته بوده و سن ۱۶ سال یا بالاتر داشتند.

وجود آرتربیت حاد با معاینه، شرح حال و بر اساس وجود درد مفصل در لمس، حرکت فعال و غیر فعال، تورم مفصل تأیید شد. در معاینه بیماران علاوه بر تاریخچه به نوع و تعداد مفاصل مبتلا توجه شده است. همه مفاصل محیطی و محوری معاینه شدند و هر بیمار بر اساس تعداد مفاصل درگیر در هر یک از گروههای مونوآرتربیت، اولیگوآرتربیت و پلی آرتربیت که بترتیب با درگیری یک مفصل، دو تا چهار مفصل و پنج مفصل یا بیشتر همراه هستند، قرار گرفتند. روشهای تشخیصی معمول که برای بیماران مبتلا به آرتربیت‌های حاد توصیه شده است (۸-۹) برای هر یک از بیماران مورد مطالعه بکار رفته است. از بیماران مونوآرتیکولر و اکثریت بیماران اولیگوآرتیکولر آرتربوستز بعمل آمد و مایع مفصلی از نظر تعداد سلولهای التهابی، کریستال و میکروب بررسی شد. رادیوگرافی مفصل و آزمایشات تشخیصی لازم با توجه به علائم بیماران در صورت نیاز انجام شد و تشخیص نهایی هر بیماری بر اساس معیارهای تشخیصی موجود برای بیماریهای روماتیسمی تأیید شد (۱۰). بیمارانی که جهت آزمایشات تشخیصی کامل، همکاری نداشتند و بیمارانی که در مدت مطالعه تشخیص قطعی آنها معلوم نشده بود از مطالعه کنار گذاشته شدند. در مدت مطالعه ۱۳۳ بیمار (۷۶ مرد و ۵۷ زن) با محدوده سنی ۱۶ تا ۸۱ سال واجد شرایط مطالعه بوده‌اند.

یافته‌ها

یافته‌ها نشان داد که ۲۶٪ افراد بعلت مونوآرتربیت، ۵۶٪ اولیگوآرتربیت و ۱۸٪ با پلی آرتربیت مراجعه کردند. با توجه به معیارهای تشخیصی علت آرتربیت بترتیب شیوع در هر یک از گروههای بیماران در جدول ۱ نشان

ژنتیکی و عوامل محیطی ارتباط دارد و تنوع نژادی، قومی و فرهنگی یا حتی تغذیه و آب و هوای مناطق جغرافیایی سبب تنوع اتیولوژیک آرتربیت‌ها در جمعیت‌های مختلف می‌گردد (۳-۵). لذا در تشخیص علت آرتربیت در هر بیمار علاوه بر نوع باید به تعداد مفاصل مبتلا، سن، جنس بیمار، تنوع نژادی، پراکندگی ژنهای مستعد بیماری و عوامل خطر آنها توجه داشت.

با وجودیکه در سالهای اخیر تحقیقات وسیعی در زمینه پاتوژنز و درمان بیماریهای روماتیسمی بعمل آمده است ولی شناسایی علت آرتربیت‌ها در جمعیت‌های مختلف مطالعات انجام شده محدود بوده و تعداد کمی از بیماریهای روماتیسمی را شامل می‌شود. بطوريکه بررسی مقالات ۲۰ سال اخیر مدلاین نشان می‌دهد مطالعات جدی در این زمینه انجام نشده و یا مطالعات انجام شده ناچیز است (۶-۷). با توجه به اهمیت تشخیص سریع علت آرتربیتهاي حاد برای جلوگیری از ضایعات غضروف مفصلی، اطلاع از فراوانی بیماریهایی که سبب آرتربیت حاد در هر منطقه می‌شوند می‌تواند به تشخیص بیماری کمک نماید. در استان مازندران بیماریهای مفصلی نسبتاً شایع هستند. بیمارستان شهید بهشتی بابل یکی از مراکز درمانی شناخته شده‌ای است که بیماران مفصلی مستقیماً یا از طریق معرفی مراجعه می‌نمایند. تعداد قابل توجهی از این بیماران بعلت آرتربیت حاد مراجعه می‌نمایند که بصورت سرپایی یا بستری مورد بررسی قرار می‌گیرند. تاکنون مطالعه‌ای از شیوع بیماریهای روماتیسمی در این منطقه بعمل نیامده است و اطلاع ما از اتیولوژی بیماریهایی که با آرتربیت حاد شروع می‌شوند ناچیز است. بمنظور شناسایی علت آرتربیت حاد در شهرستان بابل کلیه بیماران مراجعه کننده با آرتربیت‌های حاد طی چهار سال مورد بررسی قرار گرفتند.

مواد و روشها

این مطالعه بین سالهای ۱۳۷۸ تا ۱۳۷۴ بر روی

موارد تبروماتیسمی است. محدوده سنی بیماران مبتلا به آرتربیت واکنشی در مردان ۴۰-۱۹ و در زنان ۴۷-۲۳ سال بوده است. سن بیماران مبتلا به آرتربیت واکنشی بالاتر از بیماران تب روماتیسمی بوده است (بتربیت 30 ± 7 سال در مقابل 25 ± 9 سال، $p < 0.001$). علل دیگر اولیگوآرتربیت حاد در جدول ۱ نشان داده شده است. میانگین سنی بیماران نقرسی که با اولیگوآرتربیت مراجعه کرده‌اند ۴۲ سال بود.

در بیماران مبتلا به پلی آرتربیت حاد که اکثر آن هستند تب روماتیسمی و آرتربیت واکنشی هر کدام در ۲۵٪ موارد علت بیماری را تشکیل داده‌اند. در این گروه نیز میانگین سنی بیماران آرتربیت واکنشی (30 ± 7) بیش از بیماران تب روماتیسمی (25 ± 9 سال) است.^{۱۰}

در ۲۱٪ موارد آرتربیت روماتوئید با میانگین سنی ۴۱ سال و در ۱۷٪ موارد لوبوس اریتماتوسیستمیک با میانگین

داده شده است. از ۱۳۳ بیمار مراجعه کننده در ۷۵٪ بیماران علت بیماری بتربیت شیوع، آرتربیت واکنشی (٪ ۲۹)، نقرس (٪ ۲۶) و تب روماتیسمی (٪ ۲۰) بوده است. درصد شیوع هر یک از این بیماریها در هر گروه از بیماران تفاوت دارد (جدول ۱).

در بیماران مونوآرتربیت که ۹۴٪ آنها مرد هستند شایعترین علت نقرس است که ۸۵٪ کل بیماران و ۸۹٪ بیماران بیش از ۴۰ سال را شامل شده است. میانگین سنی بیماران مبتلا به نقرس که بعلت مونوآرتربیت حاد مراجعه کرده‌اند، ۵۶ سال می‌باشد. علل دیگر مونوآرتربیت حاد همانطور که در جدول ۱ نشان داده شده است آرتربیت واکنشی، سارکوئیدوز، روماتیسم پالندرومیک و نقرس کاذب بوده است.

علت بیماری در بیمارانی که بعلت اولیگوآرتربیت مراجعه کرده‌اند در ۴۱٪ موارد آرتربیت واکنشی و در ۲۷٪

جدول ۱. خصوصیات بیماران مورد مطالعه و اتیولوژی آرتربیت‌های حاد در بیماران مراجعه کننده به

بیمارستان شهید بهشتی بابل (۷۴-۷۸)

مجموع	پلی آرتربیت	اولیگوآرتربیت	مونوآرتربیت	خصوصیات بیماران و بیماری
۵۷	۲۰	۳۵	۲	زن
۷۶	۴	۴۰	۳۲	مرد
۳۷	34 ± 13	31 ± 13	53 ± 17	سن
اتیولوژی آرتربیت‌های حاد (٪)				
(٪ ۲۹) ۳۹	(٪ ۲۵) ۶	(٪ ۴۱) ۳۱	(٪ ۶) ۲	آرتربیت واکنشی
(٪ ۲۰) ۲۶	(٪ ۲۵) ۶	(٪ ۲۷) ۲۰	۰	تب روماتیسمی
(٪ ۲۶) ۳۴	۰	(٪ ۷) ۵	(٪ ۸۵) ۲۹	نقرس
(٪ ۴) ۵	(٪ ۲۱) ۵	۰	۰	آرتربیت روماتوئید
(٪ ۴) ۴	(٪ ۱۷) ۴	۰	۰	لوبوس اریتماتو
(٪ ۴) ۶	(٪ ۸) ۲	(٪ ۵) ۴	۰	واسکولیت
(٪ ۴) ۶	۰	(٪ ۷) ۵	(٪ ۳) ۱	سارکوئیدوز
(٪ ۲) ۳	۰	(٪ ۴) ۳	۰	بیماری بهجت
(٪ ۳) ۴	۰	(٪ ۴) ۳	(٪ ۳) ۱	روماتیسم پالندرومیک
(٪ ۲) ۳	۰	(٪ ۴) ۳	۰	اریتماندوزووم
(٪ ۲) ۲	۰	۱ (٪ ۱)	(٪ ۳) ۱	نقرس کاذب
(٪ ۱) ۱	(٪ ۴) ۱	۰	۰	هپاتیت B
جمع				
(٪ ۱۰۰) ۱۳۳	(٪ ۱۰۰) ۲۲	(٪ ۱۰۰) ۷۵	(٪ ۱۰۰) ۳۴	

ظاهر شوند عمدتاً بصورت اولیگوآرتیت حاد تظاهر می نمایند که با توجه به تظاهرات غیر مفصلی و آزمایشات تکمیلی مشکل تشخیصی ندارند. بخشی از نتایج این مطالعه با اطلاعات موجود در منابع طبی (۱۲-۱۰-۴) مطابقت دارد. تنها تفاوت موجود در این بررسی عدم مشاهده آرتیت عفونی است که یکی از علل شایع مونوآرتیت حاد گزارش می شود (۲). با توجه به اینکه بیماران مورد مطالعه همگی مراجعه کنندگان به درمانگاه داخلی بوده‌اند، مواردی از بیماران را که به بخش‌های اورژانس یا درمانگاه‌های جراحی مراجعه کرده‌اند شامل نشده است لذا هیچ مورد از آرتیت عفونی حاد تشخیص داده نشده است. معمولاً بیماران مبتلا، آرتیت‌های عفونی مراجعه کننده به درمانگاه‌های داخلی افرادی هستند که زمینه قبلی بیماری داشته و تحت درمان طبی قرار دارند و اغلب تابلوی حاد ندارند و لذا شرایط ورود به مطالعه را نداشته‌اند.

بطور خلاصه می‌توان نتیجه گرفت که در منطقه بابل، در سینین بالا علت آرتیت حاد عمدتاً نقرس و در سینین متوسط آرتیت واکنشی و آرتیت روماتوئید و در سینین پائین‌تر در بالغین تب روماتیسمی و لوپوس اریتماتو است که باید در تشخیص افتراقی مورد توجه قرار گیرد.

سینی ۲۲ سال علل پلی آرتیت را تشکیل داده‌اند. علل دیگر پلی آرتیت در جدول ۱ نشان داده شده است.

بحث

یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که در این منطقه شایع‌ترین علت مونوآرتیت حاد خصوصاً در افراد بالاتر از ۴۰ سال نقرس است که در سینین پائین‌تر نیز بصورت اولیگوآرتیت ظاهر می‌شود. بیماری شایع دیگر در این منطقه آرتیت واکنشی است که در سینین بیش از ۳۵ سال می‌تواند به هریک از اشکال اولیگوآرتیت، پلی آرتیت و در تعداد کمی از بیماران نیز بصورت مونوآرتیت ظاهر شود. تب روماتیسمی علت شایع آرتیت حاد در سینین زیر ۳۰ سال است که بصورت اولیگوآرتیت یا پلی آرتیت خصوصاً در زنان ظاهر می‌شود. محدوده سنی بیماران تب روماتیسمی در این مطالعه ۱۶ تا ۵۴ سال بوده است که تعدادی از بیماران سن بالا بعلت عود بیماری با آرتیت حاد مراجعه کرده‌اند. بیماری‌های آرتیت روماتوئید و لوپوس اریتماتو عمدتاً بصورت پلی آرتیت ظاهر می‌کنند که با توجه به محدوده سنی آنها برای تشخیص داده شوند. علل دیگر آرتیت‌های حاد در این منطقه که می‌توانند بصورت درگیری یک یا چند مفصل

References

1. Fries JF, Mitchel DM. Joint pain or arthritis. *JAMA* 1970; 235: 199-204.
2. Baker DG, Schumacher H. Acute monoarthritis. *N Engl J Med* 1993; 329: 1013-20.
3. Ferguson G, Shultz JM, Bisno A. Epidemiology of acute rheumatic fever in a multiethnic , multiracial urban community. *J Infect Dis* 1991; 164: 720-5.
4. Silman A. Epidemiology of the rheumatic disease. in: Madison P, Isenberg D, Woo D, Glass D(eds). *Oxford Textbook of Rheumatology*, 1998; pp: 811-28.
5. Kaur S, Kumar D, Guover A, et al. Ethnic difference in expression of susceptibility markers in rheumatic fever. *Int J Cardiol* 1998; 64: 9-14.

6. Bilekot R, Koubemba G, Nkuaa J. Etiology of oligoarthritis in equatorial Africa, A retrospective study of 80 cases in Brazzaville. Vongo Rev Med Intern 1999; 20: 408-11.
7. Frak Monari AC, Ayola -Alcala H, Martnez -Cairo S. Causes of arthritis in childhood Relation to age, sex and affected joints. Bol Med Hosp Infant Mex 1980; 37: 153-61.
8. Lithman K. A rational approach to the diagnosis of arthritis. Am Fam Physician 1996; 53: 1295-300.
9. American College of Rheumatology AD Hoc Committee on Clinical Guidelines for the initial evaluation of the adult patients with acute musculoskeletal symptoms. Arthritis Rheum 1996; 39: 1-8.
10. Felson D. Epidemiology of the rheumatic disease. In: Koopman W, McCarthy D, (eds). Arthritis and allied conditions Williams & Wilkins, 1997; pp: 3-53.
11. Scutellari P, Or zinc D C, Castadi G, Francischini T. Monoarthritis. Radiol Med Torino 1995; 90: 689-98.
12. Emmerson E. The management of gout. N Engl J Med 1999; 334: 445-51.